

ogrodu przyłączono do sąsiednich Łazienek i wydatnie zmniejszono pieniężne dotacje na jego utrzymanie. Do chwili odejścia Szuberta na emeryturę (1846 r.) — jedynie dzięki jego ofiarnym wysiłkom — ogród botaniczny, to jego «ukochane dziecię», utrzymywał się na pewnym poziomie, później niestety zaczął chylić się ku upadkowi.

W swej rozprawie «Botanika w Warszawskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk» — słusznie prof. B. Hryniewiecki podkreślił, że poza pracami naukowymi i stworzeniem ogrodu botanicznego — wielką również zasługą Szuberta było wykształ-

cenie szeregu uczniów, którzy pomimo niepomyślnych warunków potrafiliby nadal pracować naukowo. Uczniami tymi byli: W. Jastrzębowski, J. Waga, A. Waga, S. Pisulewski i A. Podymowicz.

Ludmila Karpowiczowa

*) Należy tu sprostować pewne niedokładności, które wkradły się do cytowanego poniżej artykułu prof. B. Hryniewieckiego oraz do pracy J. Kołodziejczyka z 1918 r. W obu wypowiedziach mylnie podano datę śmierci M. Szuberta jako 5 maja 1861 roku.

UCHWAŁY

Regulamin

zgłaszania kandydatów na członków honorowych i członków zwyczajnych zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego, przyjęty przez Zarząd Główny tego Towarzystwa na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 1958 r. i zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie w dniu 25 czerwca 1958 r. w Szczecinie

Kandydatów na członków honorowych i członków zwyczajnych korespondentów zagranicznych Polskiego Towarzystwa Botanicznego zgłaszają na piśmie członkowie Zarządu Głównego na posiedzeniu Zarządu.

Zarząd wybiera referenta, który przedstawia na piśmie referat o kandydacie na plenarne posiedzenie Zarządu Głównego, poprzedzające

Walne Zgromadzenie. Referat winien zawierać: biografię kandydata, charakterystykę pracy naukowej, charakterystykę stosunku do nauki polskiej, oraz spis ważniejszych prac naukowych.

Uchwała Zarządu Głównego w sprawie przedstawienia kandydata Walnemu Zgromadzeniu, zapada w głosowaniu tajnym, przy czym do jej przyjęcia wymagane jest przynajmniej $\frac{2}{3}$ głosów obecnych na posiedzeniu.

Przyjęty w ten sposób kandydat jest przedstawiony Walnemu Zgromadzeniu do zatwierdzenia. Głosowanie nad wnioskiem Zarządu Głównego odbywa się bez uprzedniej dyskusji.

Warszawa—Szczecin, czerwiec 1958 r.

